

12-16 สิงหาคม 2567

อินเดียประสบภาวะขาดแคลนผลผลิตยางธรรมชาติเนื่องจากสภาพอากาศ

อินเดียเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติอันดับ 4 ของโลก และเป็นผู้บริโภคนยางธรรมชาติอันดับ 2 ของโลก แต่ด้วยสภาพอากาศที่มีฝนตกหนักทำให้เกษตรกรกรีดยางและเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยางได้น้อยลง ส่งผลให้มีผลผลิตยางธรรมชาติลดลงและเกิดภาวะขาดแคลนยางพาราธรรมชาติในประเทศ M Vasantagesan กรรมการบริหาร Rubber Board กล่าว

โดย... การใช้บริโภคถึง 1,416,000 ตัน โดยเป็นการนำเข้าปริมาณ 492,682 ตัน และเป็นการส่งออกปริมาณ 4,199 ตัน ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าจะมีความต้องการยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น

ปัจจัยหนึ่งส่งผลให้มีความต้องการยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น คือ การที่อุตสาหกรรมรถยนต์กำลังขยายตัวในทิศทางบวก ส่งผลให้เกิดความต้องการยางธรรมชาติสำหรับใช้ในการผลิตอุตสาหกรรมยางรถยนต์เพิ่มมากขึ้น

PERFORMANCE OF NR – 2023-24p
(Tonnes)

MONTH	PRODUCTION	CONSUMPTION	IMPORT	EXPORT	CL.STOCK	Average price of RSS-4 at Kottayam
						(Rs/100 kg)
April	39000	120000	35796	369	395000	15100

แหล่งที่มา: <https://rubberboard.gov.in/rbfilereader?fileid=1025>

ทั้งนี้ ผู้บริโภครายใหญ่หลายรายมักจะนำเข้ายางธรรมชาติในช่วงฤดูฝน เพื่อนำมาทดแทนวัตถุดิบภายในประเทศที่มีจำนวนไม่เพียงพอ แต่ขณะเดียวกันในฤดูกาลดังกล่าว ด้านการค้าระหว่างประเทศจะประสบปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ ซึ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อ การนำเข้ายางธรรมชาติเช่นกัน

ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและการบริโภคให้เพียงพอและยั่งยืน คณะกรรมการยางจึงกระตุ้นให้เกษตรกรกรีดยางทุกวันที่สามารถดำเนินการได้ เพื่อให้มั่นใจว่าได้ปริมาณยางธรรมชาติสูงสุดสำหรับตลาดในประเทศ ขณะเดียวกันด้านสมาคมผู้ปลูกและผู้ผลิตยาง ได้ให้ความร่วมมือในการส่งเสริมการเก็บเกี่ยวผลผลิตในพื้นที่ที่ยังไม่ได้ดำเนินการเพื่อให้ได้ราคาที่ดีขึ้น โดยการนำสินค้าเข้าสู่ตลาด ซึ่งการมีอุปทานที่ต่อเนื่องจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งเกษตรกร และผู้บริโภค

ด้านรัฐบาลกลางอินเดีย ได้อนุมัติโครงการสนับสนุนการพัฒนาการผลิตยางธรรมชาติ คิดเป็นมูลค่า 9.99 พันล้านรูปีอินเดีย หรือประมาณ 11.9 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2566 – 2567 และปี 2568 – 2569 โดยมีวัตถุประสงค์ให้อุตสาหกรรมยางธรรมชาติเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐเกรละ ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกยางดั้งเดิมและมีสัดส่วนผลผลิตยางธรรมชาติมากที่สุดของประเทศ

ความเห็น/ข้อเสนอแนะ

ในปี 2566 อินเดียมีการนำเข้ายางธรรมชาติ บาลาตา กัตต้าเปอร์ชา กวาอูล ชิกเคิล และยางธรรมชาติอื่นๆ ที่คล้ายกัน ในรูปแบบปฐมภูมิ หรือเป็นแผ่น แผ่น หรือแถบ จากแหล่งนำเข้าสำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) อินโดนีเซีย มีมูลค่า 224 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนตลาดร้อยละ 31 (2) เวียดนาม มีมูลค่า 148 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนตลาดร้อยละ 20 (3) ไทย มีมูลค่า 136 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนตลาดร้อยละ 19.1 (4) โกตดิวัวร์ มูลค่า 114 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนตลาดร้อยละ 16 และ (5) มาเลเซีย มูลค่า 44 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนตลาดร้อยละ 6.26

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมยางนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของอินเดียและมีแนวโน้มที่จะเติบโตอย่างต่อเนื่องในอนาคต เนื่องจากอินเดียเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภครายใหญ่ของโลก แต่การผลิตยังไม่เพียงพอสำหรับตอบสนองความต้องการในประเทศ

รวมถึงการส่งออก จึงมีความจำเป็นที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มเติม โดยปัจจัยหลักที่สนับสนุนให้เกิดการนำเข้า ได้แก่ ความแตกต่างของราคาระหว่างยางแผ่นในประเทศและยางแท่งจากต่างประเทศ การขาดแคลนผลผลิตยางภายในประเทศ และสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ปริมาณผลผลิตในประเทศลดลง เป็นต้น

แหล่งที่มา:

1. Adverse weather hits natural rubber production leading to shortage – Business Line – August,6,2024.
2. rubberboard.gov.in/